

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 10.08.2020

ОРГ. ЈЕД. 09 БР. 1163/20

Образац - 1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЛОШКИ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци бр. 02/04-3.1082-9/20 од 28.05.2020. год.

Ужа научна/умјетничка област:

Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности

Назив факултета:

Филолошки факултет

Број кандидата који се бирају

Један (1)

Број пријављених кандидата

Један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:

17. 6. 2020. године, Бања Лука, *Глас Српске*, стр. 18; www.unibl.org

Састав комисије:

На основу Одлуке о образовању Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања, бр. 09/3.870-12а/20 од 12. 6. 2020. године, донесене од стране ННВ-а Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци, именована је комисија у сљедећем саставу:

- а) Др Младен Шукало, редовни професор за уже научне области Теорија и историја књижевности и Компаративна књижевност; Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, предсједник
- б) Др Адријана Марчетић, редовни професор за ужу научну област Наука о књижевности на Филолошком факултет Универзитета у Београду, члан
- в) Др Јован Попов, редовни професор за ужу научну област Наука о књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду, члан

Пријављени кандидати

1. Доц. др Игор Симановић

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Игор (Милош и Рајна) Симановић
Датум и мјесто рођења:	9. децембар 1975. године у Кнежеву
Установе у којима је био запослен:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци
Радна мјеста:	Референт Студентске службе, Секретар за издавачку дјелатност Филозофског и Филолошког факултета, Виши асистент, Доцент
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Члан и генерални секретар Матице српске – Друштва чланова Матице српске у Републици Српској

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Професор српског језика и књижевности
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 15. јул 2003. године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	7,76

Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Магистар књижевних наука
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 29. септембар 2008. године
Наслов завршног рада:	Трансформација фолклорно-комичких елемената у приповијеткама о Насрадин-хоџи Бранка Ћопића
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Књижевне науке – компаративна књижевност
Просјечна оцјена:	9,50
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 9. јул 2015. године
Назив докторске дисертације:	Развој српске компаратистике до 1925. године
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Књижевне науке – општа и компаративна књижевност
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Виши асистент; Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, 2010 (Одлука бр. 05-2765-XXXVI-9.6.1/10 од 27.05.2010) Доцент: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, 2015 (Одлука бр. 02/04-3.4139-116/15 од 24.12.2015. године)

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора
<p><u>Научна монографија националног значаја</u></p> <p>Игор Симановић, <i>Ћопићева фолклорна магија – трансформација фолклорно-комичких елемената у приповједном циклусу „Насрадин-хоџа у Босни“</i>, Филозофски факултет – Графид, Бања Лука, 2010.</p> <p style="text-align: right;">(Члан 19.3; 10 бодова)</p>
<p><u>Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја</u></p> <p>„Слика Првог српског устанка у Андрићевим дјелима <i>На Дрини ћуприја</i> и <i>Травничка хроника</i>“, <i>Крајина</i>, година III, бр. 9/10, Бањалука, 2004, стр. 99–112.</p> <p style="text-align: right;">(Члан 19.9; 6 бодова)</p> <p>„Трансформација епске пјесме код раног Ћопића“, <i>Свеске Матице српске</i>, свеска</p>

14, број 49, Нови Сад, 2009, стр. 89–104.

(Члан 19.9; 6 бодова)

„Алхемија ријечи Тање Ступар Трифуновић“, *Путеви*, бр. 6–7, Бањалука, 2009, стр. 165–170.

(Члан 19.9; 6 бодова)

„Андрићева *Госпођица* у европском контексту“, *Годишњак*, Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, бр. 2/2012, стр. 225–239.

(Члан 19.9; 6 бодова)

„Представа *Другог* у роману *Не тугуј бронзана стражво* Бранка Топића“, *Летопис Матице српске*, књига 492, свеска 6, децембар 2013, стр. 858–871.

(Члан 19.9; 6 бодова)

Приказ књиге

„Поетско путовање од Косова до Косова“ (приказ: Рајко Петров Ного, *Сузе и соколари*, Београдска књига, Београд, 2003), *Крајина*, година II, бр. 8, 2003, стр. 353–356.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Од традиционалног ка модерном“ (приказ: Светозар Кољевић, *Енглески песници двадесетог века (1914-1980)*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2002), *Крајина*, година III, бр. 11, 2004, стр. 353–356.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Ка феноменологији појединачног у дјелу“ (приказ: Часлав Ђорђевић, *У мрежи симбола*, Народна књига/Алфа, Београд 2002), *Крајина*, година IV, бр. 15, 2005, стр. 394–397.

(Члан 19.43; 1 бод)

„*Частича трећа* – дијалог са Стеријом“ (приказ: Мирослав Јосић Вишњић, *Роман без романа*, Народна књига/Алфа, Београд, 2004), *Крајина*, година IV, бр. 15, 2005, стр. 400–403.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Свједочанство о Црњанском“ (приказ: Милош Црњански, *Писма љубави и мржње*, приредио Радован Поповић, "Филип Вишњић", Београд, 2004; Драган Р. Аћимовић, *Са Црњанским у Лондону*, "Филип Вишњић". Београд, 2004), *Радови*, бр. 8, 2005, стр. 339–343.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Босански целат Ранка Рисојевића“ (приказ: Ранко Рисојевић, *Босански целат*, Глас српски, Бањалука, 2004), *Крајина*, година IV, бр. 13–14, 2005, стр. 159–161.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Паралелне стварности *Археолога*“ (приказ: Ранко Рисојевић, *Археолог*, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2005), *Крајина*, година V, бр. 17, 2006, стр. 182–184.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Посвете – свједоци о српском књижевном животу“ (приказ: Радован Поповић, *Посвете српских писаца*, Београдска књига, Београд, 2004), *Крајина*, година V, бр. 17, 2006, стр. 197–199.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Писани трагови језичког памћења“ (приказ: Светозар Кољевић, *Вјечна зубља – одјеци усмене у писаној књижевности*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2005), *Радови*, бр. 9/2006, Филозофски факултет, Бањалука, стр. 481–487.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Унутрашња свјетлост Николе Тесле“ (приказ: Владимир Пиштало, *Портрет међу маскама*, Агора, Београд, 2008), *Змијање*, година 16, бр. 27, Бањалука, април 2009, стр. 31.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Античко позориште“ (приказ: Гвидо Падуано, *Античко позориште*, Клио, Београд, 2011), *Годишњак*, бр. 2/2012, Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бањалука, 2012, стр. 399–402.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Тиши од воде“ (приказ: Берислав Благојевић, *Тиши од воде*, Ренде, Београд, 2013), *Годишњак*, бр. 3/2013, Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бањалука, 2013, стр. 383–387.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Сагласја“ (приказ: Војо Ковачевић, *Сагласја*, Логос, Бачка Паланка, 2013), *Годишњак*, бр. 3/2013, Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бањалука, 2013, стр. 395–400.

(Члан 19.43; 1 бод)

„Сатови у мајчиној соби“ (приказ: Тања Ступар Трифуновић, *Сатови у мајчиној соби*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2014), *Летопис Матице српске*, књига 496, свеска 3, септембар 2015, стр. 158–160.

(Члан 19.43; 1 бод)

Радови послје је последњег избора/реизбора

Научна монографија националног значаја

Развој српске компаратистике, Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2018.

Истраживање развоја српске компаратистике (до 1925. године) разоткрило је и осветлило низ књижевноисторијских чињеница које показују дубоку спрегнутост развоја српске књижевности са општим европским књижевним и културним токовима. Развојни лук српске компаратистике праћен је од њених наговјештаја у српској књижевности, од средине IX до средине XIX вијека, када Матија Бан именује присподобљену књижевност и држи прва предавања. Даље, анализира се развој компаратистике и њена обиљежја у оквиру филолошког правца у српској критици, затим компаратистички аспекти рада Јакова Игњатовића који представља спону са универзитетском критиком, гдје доминирају компаративни увиди у рад Богдана Поповића, Јована Скерлића и Павла Поповића. Коначно, слику развоја компаратистике код Срба заокружује портрет Пере Слијепчевића, који најављује нове методолошке могућности и усмјерења. Оваква слика развоја српске компаратистике до 1925. године потврђује тезу да је развој националне књижевности у великој мјери условљен општекњижевним кретањима и токовима. Видан је континуитет постојања компаратистичких струјања од самих почетака развоја српске књижевности, што је значајно утицало на њено обликовање и позиционирање у европским оквирима. Тим правцем компаратистика је сазријевала и у терминолошком и у методолошком смислу кроз идеје наших водећих књижевника и критичара у појединим епохама, чиме је сваки од њих постепено доприносио њеном и научном и наставном конституисању као самосталне академске дисциплине која није подређена наставним курсевима опште историје књижевности, већ су они у пуном смислу неоствариви уколико у себе не укључују методологију компаративне књижевности. Самим тим се и исписивање цјеловите историје националне књижевности показује тешко остваривим уколико она не интегрише у себе сазнања компаратистике, што је нужно промовише у компаративну историју националне књижевности.

(Члан 19.3; 10 бодова)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја

„Велики инквизитор Ф. М. Достојевског – легенда или поема?“, Филолог, бр. 21, Филолошки факултет, Бања Лука, 2020, стр. 306–322.

У раду се разматра жанровско одређење дијела романа *Браћа Карамазови* иманованог „Велики инквизитор“. С обзиром на то да се, неријетко, у књижевној критици, за „Великог инквизитора“ користи термин легенда, провјерава се оправданост

његове употребе. Даље, полазећи од чињенице да Достојевски именује причу Ивана Карамазова као поему, покушава се успоставити веза са романима који користе исту жанровску одредницу, те на књижевнотеоријском плану проширити значење овог термина. Не одричући елементе „легендарности“, *поема* се дефинише као жанровско одређење *Великог инквизитора*, не само због пишчеве одређености, већ у првом реду због тога што ниједна друга одредница не садржава у довољној мјери нека од битних поетичких обиљежја Достојевског. Такође, схватање *Великог инквизитора* као поеме, додатно га позиционира у систему стваралаштва Достојевског, али и самог Достојевског унутар система опште књижевности, који књижевне феномене посматра у њиховој међусобној повезаности и условљености, што битно одређује њихове развојне токове. Самим тим, и термин *поема*, посматран са чисто књижевно-теоријског аспекта, показује се као изразито динамичан и отворен, чије су жанровске могућности много веће од оних које се, скоро традиционално, подразумевају. У том смислу, треба прихватити „поемичност“ и мимо пјесничких стиховних форми, схваћену као специфичну осјећајност коју писци уносе у своје романи, а усмјерена је на карактеризацију јунака, као носиоца широке и разуђене слике времена и епохе којој припада и коју потпуно, са свим вриједностима и аномалијама, одражава кроз своје психолошке и социјалне специфичности. Досежући простор општечовјечанског и универзалног у *Појми о великом инквизитору*, Достојевски је најбоље показао изузетан потенцијал овог жанра, али и нужност ширег сагледавања појава у књижевности, те погрешност и немогућност њиховог свођења у било какве оквире који се, по навици, некритички и олако прихватају.

(Члан 19.9; 6 бодова)

„Богдан Поповић као компаратиста“, *Годишњак*, Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, бр. 6, Бањалука, 2016, стр. 107–134.

У раду је разматран компаратистички аспект књижевно-критичког рада Богдана Поповића. Највећи број његових књижевнотеоријских текстова садржи компаратистичка промишљања, иако она, скоро у правилу, нису истакнута у први план. Паралелно уз Богдана Поповића – теоретичара књижевности, постоји и компаратиста. Парадоксално, његови књижевнотеоријски и педагошко-васпитни ставови, који су му ипак били примарни, нису издржали чак ни талас експресионизма у међуратном периоду, а камоли каснија модерна проучавања књижевности. С друге стране, његови компаратистички ставови, иако од секундарне важности и у функцији ових првих, и данас су врло актуелни када се поставе у контекст савремених упоредних истраживања. Након Банове *приспобљене књижевности*, као првог безуспјешног, али драгоцјеног покушаја увођења компаратистике као академске дисциплине на Лицеј, компаратистика је таворила у оквиру курсева за општу књижевност, а тек заслугом Богдана Поповића, пола вијека касније, коначно се профилише као незаобилазна дисциплина у књижевним проучавањима, која ће у току XX вијека добијати све већи замах. Поређењем Поповићевих компаративних промишљања са закључцима и методолошким оквирима до којих су стигла модерна упоредна истраживања књижевности, можемо закључити да је он у својим радовима практично поставио неке од кључних оквира и модела за каснија истраживања, иако то није препознато на прави начин. Без обзира на, углавном оправдано, оспоравање његовог књижевно-критичког рада, Богдан Поповић заузима врло

битно мјесто у развоју српске компаратистике, као један од утемељивача академске дисциплине, али и модерних упоредних истраживања.

(Члан 19.9; 6 бодова)

„Компаратистичке идеје у критичким радовима Јакова Игњатовића“, *Годшњак*, Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, бр. 7, Бањалука, 2017, стр. 13–24.

У раду су разматране компаратистичке идеје у критичким радовима Јакова Игњатовића. Јасно израженим захтјевима за неопходност једног широког образовања, широког културног замаха, затим нужности стварања јаке читалачке публике, практично је поставио темеље за касније гласно изговорен позив за стварање интелигенције која би се формирала у непрекидном контакту са великим европским културама, гдје посебну улогу има превођење. Даље, Игњатовић је одбацио голо подражавање и вјештачко пресађивање туђе духовности у нашу, без претходне трансформације и прилагођавања нашем духу и осјећајности. Скоро сви наведени ставови Јакова Игњатовића представљаће полазну основу компаратистичких ставова наше универзитетске критике с краја XIX и првих деценија XX вијека, а што је посебно изражено у књижевно-теоријским радовима Богдана Поповића, који се практично као компаратиста остварује кроз ове тачке које је претходно Игњатовић јасно оцртао. Као што Јаков Игњатовић представља врло специфичну и интересантну појаву у историји српске књижевности, скоро аналогну позицију можемо уочити када је ријеч о развоју српске компаратистике. Ако је својим стваралаштвом био на размеђи романтизма и реализма, пишући реалистични друштвени роман прије него што ће се реализам развити код нас, својом компаратистичком свијести која прожима његове чланке настале у периоду 1854–1887. године, Јаков Игњатовић представља спону између идеје Матије Бана о приспособљеној књижевности и наше касније универзитетске критике, која ће довести до институционализације компаратистике и промовисати је у научну универзитетску дисциплину.

(Члан 19.9; 6 бодова)

Прегледни научни рад у научном часопису националног значаја

„Зашто нема критике?“, *Крајина*, бр. 63/64, Бањалука, година XVI, љето–јесен, 2017, стр. 51–58.

У раду се промишља статус књижевне критике у првим деценијама XXI вијека. На темељу прегледа и увида у ставове великих научних и критичких ауторитета (Нортроп Фрај, Жорж Пуле, Пол де Ман, Мари Кригер, Пјер Бурдје, Макс Хоркхајмер, Теодор Адорно, Богдан Поповић, Јован Скерлић, Сретен Марић, Светозар Петровић), указује се на кризу критичког мишљења, која директно проистиче из актуелног друштвеног тренутка. Ако се сагласимо да снага критике лежи у њеној тачности и непристрасности (не у оштрини), а од ангажованости критичара, његовог нивоа знања, те етичких карактеристика, у великој мјери зависи присуство културе у одређеној заједници, онда површност која проистиче из све веће материјализације стварности никако не представља плодно тло за њен напредак. У свијету који све више инсистира на култури хепенинга,

перформанса, сензационализма, поставља се питање, не зашто нема критике, већ коме она суштински треба. Посебно је указано на проблем тренутног статуса академске критике код нас, која се све више затвара у сопствене уске оквире, који као да потврђују Фрајеве пророчке ријечи цитиране на почетку овог текста, да је „данас критика тајна религија без јеванђеља, а критичари су они упућени који могу да се договарају или свађају само једни са другима“.

Напомена: рад је категорисан као **прегледни научни рад** (потврда уредника достављена у прилогу).

(Члан 19.12; 6 бодова)

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампан у цјелини

„Пекићево митотворство или од *Златног руна* ка *Успењу и суноврату Икара Губелкијана*“, *Српско језичко и књижевно наслеђе на простору данашње Црне Горе данас. Српски језик и књижевност данас*, Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Црној Гори – Матица српска – Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Подгорица – Нови Сад – Бања Лука, 2019, стр. 783–793.

У раду се расправља о Пекићевом односу према хришћанској и античкој митологији. На примјеру романа *Време чуда*, *Успење и суноврат Икара Губелкијана*, те *Златног руна*, свакако кључног текста за разумијевање Пекићевог опуса, настоји се указати на функцију митског обрасца и оповргнути теза о митомахији као темељној пишчевој преокупацији. Такође, инсистира се на томе да је сиже романа *Успење и суноврат Икара Губелкијана* осмишљен у *Златном руно*, као и однос према митској грађи. Ако је у *Времену чуда* процес демитологизације проведен досљедно, до краја, *Златно руно* и *Успење и суноврат Икара Губелкијана* показују видно другачију функцију митског обрасца, гдје појам *митомахије* не може потврдити своју пуну функционалност, јер Пекић нипошто не тежи дезинтеграцији митског и његовог претакања у историјско вријеме, као што не бјежи из историје у мит. Најпрецизније одређење било би да покушава да помири мит и историју: митско виђење свијета преноси се у историјско вријеме, које га привидно дезинтегрише, али се, потпуно противрјечно процесу демитологизације, значењски нивои текста конституишу око првобитне митске језгре, која се изнова актуелизује у промијењеним друштвено-историјским условљеностима.

Напомена: рад је категорисан као **оригинални научни рад** (потврда уредника достављена у прилогу).

(Члан 19.17; 2 бода)

„Приповједно обликовање Дон Кихота у Ћопићевим *Бојовницима и бјегунцима*“, *Ћопићево стољеће – зборник радова поводом стогодишњице рођења*, Академија наука и умјетности Републике српске, Бањалука, 2016, стр. 285–295.

У овој компаративној студији у фокусу је карактеризација раних Ћопићевих ликова из перспективе Сервантесовог јунака, гдје се посебан акценат ставља на

Насрадин-хоцу и Делију Мартина. Разматрањем функционалности такве карактеризације у укупном идејном склопу Ћопићевог стваралаштва, покушава се дефинисати један могући методолошки оквир за проучавање његовог дјела. Самим тим, Бранко Ћопић се позиционира у ширем европском контексту као настављач једне велике књижевне традиције, схваћене у најпозитивнијем елиотовском одређењу. Овдје није ријеч о томе да је Ћопићево рано угледање на *Дон Кихота* представљало само тренутну понесеност Сервантесовим дјелом, што се директно одразило на настанак књиге *Бојовници и бјегунци*, већ је овдје ријеч о нечем неупоредиво крупнијем и важнијем за схватање Ћопићеве свеукупне поетике: ради се о једном константном и континуираном присуству фигуре Дон Кихота у обликовању великог броја каснијих ликова. Полазећи од Дон Кихота, Ћопић ствара Насрадин-хоцу и Делију Мартина, затим уводи Будалину Талу и повезује га са Кочићевим Давидом Штрпцом, а ту линију, коначно, продужава ка Николетини Бурсаћу, указујући на идентичан тип комичког јунака, чиме индиректно назначавача да је у ликовима предратних прича утемељио кључне црте које ће касније носити и његови најпознатији јунаци, а у свима је остала препознатљива црта Сервантесовог витеза.

Напомена: рад је категорисан као **оригинални научни рад** (потврда уредника достављена у прилогу).

(Члан 19.17; 2 бода)

„Култура памћења у Албахаријевом роману *Геџ и Мајер*“, зборник радова *Србистика данас – Српска филологија и национално страдање*, књ. 3, година 3, 2018, стр. 79–92.

У раду се анализује култура памћења као принцип миметичког удвајања свијести, којим писац изграђује модел односа према трауматичним догађајима из прошлости. Инсистира се на успостављању појмовне дистинкције између *памћења* и *сјећања*, када се промишљају из перспективе историјских догађаја који носе печат националног страдања. При томе Аристотелова расправа *О памћењу и сећању* нуди могућу парадигму таквог разликовања, изразито функционалну у контексту романа *Геџ и Мајер*. Слика страдања коју Алабахари даје у роману *Геџ и Мајер*, иако начелно везана за један конкретан примјер националног страдања, има универзални оквир, а реконструкција памћења и трагање за лицем злочинаца има јасну сврху супротстављања бесмислу понављања зла. Проблем односа историје и памћења у роману *Геџ и Мајер* актуелизује се кроз укрштај индивидуалног и колективног памћења, односно кроз кретање од индивидуалне ка колективној прошлости. Посљедњим чином романа, у коме се страдање изнова проживљава, али с јасним циљем да се утемељи однос према прошлости и остави порука будућим генерацијама, Албахари се недвосмислено опредјељује за *културу памћења*, као исходну категорију која, прије свега, дефинише који садржај из прошлости не смије постати дио *процеса заборав*, већ мора остати трајно *запамћена ментална слика*, која ће се непрекидно, изнова, обнављати и актуелизовати *сјећањем*.

Напомена: рад је категорисан као **оригинални научни рад** (потврда уредника достављена у прилогу).

(Члан 19.17; 2 бода)

„Споменик у функцији културног памћења у Ћопићевом књижевном дјелу“, *Култура памћења и однос према историјским споменицима*, Републички завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа – Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бањалука, 2019, стр. 121–131.

На темељу честе актуелизације споменика у Ћопићевим прозним текстовима, у раду се промишља његова функција као елемента културног памћења. При том, првенствено на основу приповијетке „Споменик“, која припада раном Ћопићевом стварању, те романа *Не тугуј бронзана стражо* и *Осма офанзива*, који тематизују послеријатну стварност његових Крајишника, настоји се показати да споменик представља битан елемент тематске структуре који битно одређује значење текста. С обзиром на то да овај аспект није био предмет досадашњих увида, намјера рада је да се уведе у круг промишљања Ћопићевог дјела. Ако посматрамо развојни лук функције споменика у Ћопићевом дјелу, очигледно је да се она у роману *Не тугуј бронзана стражо* наслања на предратну причу „Споменик“, гдје је практично успостављен оквир њене функционалности као елемента културног памћења. Унутар њега, Ћопић остварује изузетну разноврсност различитих књижевних актуелизација, које практично обухватају комплетно семантичко поље ријечи *споменик*, али не одступа од почетне идеје: нужности постојања снажних индивидуалних успомена и сјећања као предуслова формирања колективног памћења, чиме се „кlesaње“, „замишљање“ или „откривање“ споменика трансформише у свечани обредни чин памћења у коме је садржан културни идентитет и културно памћење заједнице, које добија примат над друштвеном функцијом коју споменик треба да испуни. Овдје се још једном показује колико Ћопићев текст измиче било каквим матрицама, јер показује не само сву испразност идеолошких конструката, већ и укрштај индивидуалног и колективног памћења разрјешава у корист овог првог.

Напомена: рад је категорисан као **оригинални научни рад** (потврда уредника достављена у прилогу).

(Члан 19.17; 2 бода)

Уређивање научног часописа националног значаја

Др Игор Симановић уредио је четири броја часописа *Годишњак* Друштва чланова Матице српске у Републици Српској:

Број 6/2016 (уредили др Игор Симановић и др Младен Шукало)

Број 7/2017 (уредили др Игор Симановић, др Младен Шукало и мр Слободан Наградић)

Број 8/2018 (уредили др Игор Симановић, др Младен Шукало и мр Слободан Наградић)

Број 9/2019 (уредили др Игор Симановић и др Младен Шукало)

(Члан 19.26; 3 бода)

Научна критика и полемика у националном научном часопису

„Књижевно обликовање мајке у три савремена српска романа“, *Годишњак*, Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, бр. 7, Бањалука, 2017,

стр. 447–456.

Предмет промишљања у овом раду концентрисан је на једну интересантну тематско-мотивску подударност коју су понудила три савремена српска романа – *Иследник* Драгана Великића (Кочићево перо, Виталова награда и Нинова награда за 2015. годину), *Арзамас* Иване Димић (Нинова награда за 2016. годину) и *Сатови у мајчиној соби* Тање Ступар Трифуновић (Европска награда за књижевност за 2016. годину), а односи се на фигуру мајке, као централну тачку око које се структурише приповиједање. Три различита модела обликовања истог мотива могу указати на актуелност назначеног феномена у савременој српској прози, а његов будући развој најбоље ће показати да ли је ријеч о пролазној или трајнијој категорији.

(Члан 19.31; 2 бода)

Научнопопуларна књига националног значаја

Грчки митови 1, приредио Игор Симановић, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Ново Сарајево, 2016.

Грчки митови 1, друго издање, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Ново Сарајево, 2019.

С обзиром на то да су грчки митови укључени у наставни програм за основну школу (7. разред), а што није испраћено одговарајућом лектиром, Завод за уџбенике и наставна средства ангажовао је доц. др Игора Симановића на изради књиге *Грчки митови 1*, која је обухватила постанак свијета и богова, мање митове, приче о Хераклу, приче о Тезеју, као и Тебански круг митова. Књигу употпуњују појмовник, умјетничке илустрације појединих мотива, као и поговор. У овај избор нису укључена три велика митска циклуса (Аргонаути, Тројански рат и Одисејев повратак), који треба да буду окосница књиге *Грчки митови 2*, чија израда је у току.

(Члан 19.40; 1 бод)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 48

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

До избора у звање доцента Игор Симановић је у својству вишег асистента изводио вјежбе на наставним предметима Општа књижевност 1, Општа књижевност 2, Општа књижевност 3, Увод у општу и компаративну књижевност, Преглед свјетске књижевности, Књижевна морфологија (Студијски програм српског језика и књижевности), те на предметима Теорија књижевности и Интертекстуални аспекти Бодлерове поетике (Студијски програм француског језика и књижевности). Такође, држао је вјежбе и на програму доквалификације студената на Студијском програму српског језика и књижевности.

Квалитет образовне дјелатности оцијењен је просјечном оцјеном 4,38.

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

Научни скупови и конференције

Учешће на научном скупу „Србистика данас – Српска филологија и национално страдање“ с рефератом на тему „Памћење као миметичко удвајање свијести у роману *Геџ и Мајер*“ (Филолошки факултет у Бањалуци, 30. март 2018).

(Члан 21.10; 3 бода)

Учешће у раду Округлог стола „Култура памћења и однос према историјским споменицима“, у организацији Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа и Матице српске – Друштва чланова Матице српске у Републици Српској, оджаног у АНУРС 27–28. септембра 2018. године.

(Члан 21.10; 3 бода)

Менторство кандидата за степен другог циклуса

Менторство мастер рада „Функција фаустовског мотива у роману *Како упокојити вампира* Борислава Пекића“, кандидата Федора Марјановића (рад одбрањен 7. јуна 2018. године).

(Члан 21.13; 4 бода)

Менторство мастер рада „Пекићев дијалог са Орвелом: интертекстуалност романа *1999 и 1984*“, кандидаткиње Милице Галић (рад одбрањен 19. новембра 2019. године).

(Члан 21.13; 4 бода)

Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса

Гордана Јојиновић: „Структура Бодлеровог *Цвијећа зла*“
(датум одбране: 15. 7. 2016)

(Члан 21.18; 1 бод)

Драгана Нужић: „Трансформација митских личности у Пекићевој аргонаутици“
(датум одбране: 1. 10. 2018)

(Члан 21.18; 1 бод)

Драгана Шљивар: „Судар култура у Селенићевом роману *Убиство с предумишљајем*“
(датум одбране: 23. 11. 2018)

(Члан 21.18; 1 бод)

Горан Симић: „Кафкина слика тамнице у приповијетки *У кажњеничкој колонији*“
(датум одбране: 11. 1. 2019)

(Члан 21.18; 1 бод)

Милка Савић: „Феномен љубави у Флоберовом *Сентименталном васпитању*“
(датум одбране: 19. 3. 2019)

(Члан 21.18; 1 бод)

Милена Симић: „Функција позоришта у *Мајстору и Маргарити*“
(датум одбране: 10. 10. 2019)

(Члан 21.18; 1 бод)

Душко Милошевић: „Булгаковљево театролошко обликовање *Дон Кихота*“
(датум одбране: 11. 10. 2019)

(Члан 21.18; 1 бод)

Младен Лукић: „Судар култура у Албахаријевом *Мамицу*“
(датум одбране: 26. 12. 2019)

(Члан 21.18; 1 бод)

Миљана Орашанин: „Функција лектуре у Пушкиновом *Евгенију Оњегину*“
(датум одбране: 17. 7. 2020)

(Члан 21.18; 1 бод)

Вредновање наставничких способности

Резултати студентских анкета:

2016/2017. – љетни семестар

Општа књижевност 1 (предавања): 4,60

Општа књижевност 3 (предавања): 4,39

Општа књижевност 1 (вјежбе): 4,43

Општа књижевност 2 (вјежбе): 5,00

Општа књижевност 3 (вјежбе): 4,38

Укупно: 4,56

2017/2018. – зимски семестар

Општа књижевност 2 (предавања): 4,75

Књижевна морфологија (предавања): 4,54

Општа књижевност 2 (вјежбе): 4,74

Интертекстуални аспекти Бодлерове поетике: 4,80

Укупно: 4,70

2017/2018. – љетни семестар

Општа књижевност 1 (предавања): 4,57

Општа књижевност 3 (предавања): 4,76

Општа књижевност 1 (вјежбе): 4,80

Општа књижевност 3 (вјежбе): 4,14

Укупно: 4,56

<p>2018/2019. – зимски семестар</p> <p>Општа књижевност 2 (предавања): 4,82</p> <p>Књижевна морфологија (предавања): 4,59</p> <p>Општа књижевност 2 (вјежбе): 4,49</p> <p>Укупно: 4,61</p> <p>2018/2019. – љетни семестар</p> <p>Општа књижевност 1 (предавања): 4,52</p> <p>Општа књижевност 3 (предавања): 4,91</p> <p>Општа књижевност 1 (вјежбе): 4,45</p> <p>Општа књижевност 3 (вјежбе): 4,58</p> <p>Укупно: 4,61</p> <p>2019/2020. – зимски семестар</p> <p>Општа књижевност 2 (предавања): 4,55</p> <p>Књижевна морфологија (предавања): 4,45</p> <p>Општа књижевност 2 (вјежбе): 4,79</p> <p>Укупно: 4,59</p> <p style="text-align: center;">УКУПНО: 4,60</p> <p style="text-align: right;">(Члан 25; 10 бодова)</p>
УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 33

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
<ol style="list-style-type: none"> 1. Члан Комисије за издавачку дјелатност Министарства просвјете и културе у Влади Републике Српске за 2011. годину 2. Члан Комисије за издавачку дјелатност Министарства просвјете и културе у Влади Републике Српске за 2012. годину 3. Члан Комисије за издавачку дјелатност Министарства просвјете и културе у Влади Републике Српске за 2013. годину 4. Члан Комисије за полагање стручног испита из српског језика и књижевности у основним и средњим школама, именоване од стране Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци 5. Секретар редакције за издавачку дјелатност Матице српске – Друштва чланова Матице српске у Републици Српској
Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)
<u>Уредник часописа, књиге или континуираног умјетничког програма (у трајању дужем од девет мјесеци) у земљи</u>
Као одговорни уредник издавачке дјелатности Матице српске – Друштва чланова Матице српске у Републици Српској доц. др Игор Симановић уредио је сљедеће научне

монографије:

Наташа Глишић, *Репертоар забаве и разоноде*, (библиотека Студије и расправе: филологија и умјетност), Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2019.

(Члан 22.8; 3 бода)

Зоран Арсовић, *Поетика отетог свијета*, (библиотека Студије и расправе: хуманистика), Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2019.

(Члан 22.8; 3 бода)

Бранко Милановић, *Књига о Андрићу*, (библиотека Темелји), Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2020.

(Члан 22.8; 3 бода)

Младен Шукало, *Велике илузије*, (библиотека Студије и расправе: филологија и умјетност), Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2020.

(Члан 22.8; 3 бода)

Бранка Љубојевић, *Страност Ољачиних хероја*, (библиотека Студије и расправе: филологија и умјетност), Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2020.

(Члан 22.8; 3 бода)

Доц. др Игор Симановић уредио је, у оквиру библиотеке „Крајина“, следеће књиге:

Теодосије, *Житије Светога Саве*, Арт принт, Бања Лука, 2016.

(Члан 22.8; 3 бода)

Миладин Ђулафић, *Српине очи*, Арт принт, Бања Лука, 2017.

(Члан 22.8; 3 бода)

Никола Томазео, *Искрице*, Арт принт, Бања Лука, 2017.

(Члан 22.8; 3 бода)

Ранко Павловић, *Крезуба година*, Арт принт, Бања Лука, 2018.

(Члан 22.8; 3 бода)

Миленко Стојичић, *Писано о написаном*, Арт принт, Бања Лука, 2019.

(Члан 22.8; 3 бода)

(Напомена: све наведене књиге достављене су у прилогу)

Чланство у стручним жиријима у земљи

Предсједник Комисије за процјену књижевних манифестација Министарства просвјете и културе у Влади Републике Српске за 2016. годину

(Члан 22.17; 2 бода)

Предсједник Комисије за процјену књижевних манифестација Министарства просвјете и културе у Влади Републике Српске за 2017. годину
(Рјешење бр. 07.06/052-5661/17 од 26.07.2017. – достављено у прилогу)

(Члан 22.17; 2 бода)

Предсједник стручног жирија 21. Међународног сајма књиге „Бања Лука 2016“ у организацији Гласа Српске.
(Увјерење о учешћу у раду жирија достављено у прилогу)

(Члан 22.17; 2 бода)

Члан стручног жирија 24. Међународног сајма књиге „Бања Лука 2019“ у организацији Гласа Српске.
(Увјерење о учешћу у раду жирија достављено у прилогу)

(Члан 22.17; 2 бода)

Члан Комисије за рецензирање и стручну оцјену уџбеника *Читанка за други разред гимназије*, именоване од стране Завода за уџбенике и наставна средства Источно Ново Сарајево, 2020. године.
(Одлука бр. 00-2-1488/20. од 18.03.2020. – достављена у прилогу)

(Члан 22.17; 2 бода)

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета

Члан и генерални секретар Матице српске – Друштва чланова Матице српске у Републици Српској

(Члан 22.22; 2 бода)

Члан редакције Едиције „Српска књижевност у Босни и Херцеговини“, издавачког пројекта од националног значаја, који је покренула Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској

(Члан 22.22; 2 бода)

Члан редакције (за бр. 1/2018. и бр. 2/2018) часописа за књижевност, умјетност и културу *Сретања*, Подружнице Удружења књижевника Републике Српске
(Напомена: оба броја часописа достављена су у прилогу)

(Члан 22.22; 2 бода)

Рецензент научне монографије: Младен Шукало, *Велике илузије*, Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2020.

(Члан 22.22; 2 бода)

Рецензент научне монографије: Бранка Љубојевић, *Страност Ољачиних хероја*, Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2020.

(Члан 22.22; 2 бода)

Рецензент текстова за часопис *Филолог* Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци („Аудитивни детаљи у новелама Антона Павловича Чехова“, „Два симболичка модуса“, „Фигура ђавола у Балзаковој трилогији о Вотрену“, „О тефтеру, рату и аутобиографско-романескном дискурсу“)

(Члан 22.22; 2 бода)

Рецензент књиге: Светозар – Свето Пуцар, *Вријеме несташлука, догодовитина и стварности; Вријеме бура, олуја и љубави*, Просвјетна публикација, Бања Лука, 2016.

(Члан 22.22; 2 бода)

Рецензент и аутор поговора („Суштина у једноставности“, стр. 69–72) за књигу: Владимир Вуковић, *Поткресане мисли*, Арт принт, Бања Лука, 2017.

(Члан 22.22; 2 бода)

„Хајмове приче бола и екстазе“ (стр. 5–9), предговор књизи: Георг Хајм, *Лопов*, Бесједа, Бања Лука, 2020.

(Члан 22.22; 2 бода)

Учешће и излагање на књижевној промоцији романа *Сатови у мајчиној соби* Тање Ступар-Трифунувић (Европска награда за књижевност за 2016. годину), у организацији Народне библиотеке Нови Град, 18. фебруара 2016. године у Новом Граду.

(Члан 22.22; 2 бода)

Учешће и излагање на књижевној промоцији романа *Иследник* Драгана Великића (НИН-ова награда за књижевност за 2015. годину), у организацији Народне и универзитетске библиотеке Републике Српске, 1. априла 2016. године у Бањалуци.

(Члан 22.22; 2 бода)

Учешће и излагање на књижевној промоцији романа *Арзамас* Иване Димић (НИН-ова награда за књижевност за 2016. годину), у организацији Народне и универзитетске библиотеке Републике Српске, 28. марта 2017. године у Бањалуци.

(Члан 22.22; 2 бода)

Учешће и излагање на књижевној промоцији збирке поезије *Размножавање домаћих животиња* Тање Ступар-Трифунувић, у организацији Удружења за промоцију и популаризацију књижевности „Императив“, 16. новембар 2018. године у Бањалуци.

(Члан 22.22; 2 бода)

Учешће и излагање на књижевној трибини „Изаови савремене књижевности“, одржаној 11. септембра 2019. године у оквиру 24. међународног сајма књиге „Бањалука 2019“, у организацији Народне и универзитетске библиотеке Републике Српске.

(Члан 22.22; 2 бода)

Организација и учешће на књижевној промоцији тротомног издања „Изабраних дела Мирона Флашара“, одржаној 15. маја 2019. године у Бањалуци, у организацији Матице

српске – Друштва чланова Матице српске у Републици Српској.

(Члан 22.22; 2 бода)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 70

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На конкурс који је објављен 17. 6. 2020. године у *Гласу Српске* (Бања Лука, стр. 18), односно на сајту www.unibl.org за избор у звање наставника за ужу научну област „српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности“ пријавио се један кандидат, и то **доцент др Игор Симановић**.

Увидом у приложену документацију, Комисија је констатовала да је кандидат доставио све документе предвиђене конкурсом и да испуњава све услове неопходне да буде изабран.

Доцент др Симановић је, као виши асистент (као и у периоду прије избора у то звање) објавио

1 монографску студију,
5 научних радова и
14 приказа књига различитих жанровских одредница.

Као доцент, објавио је

1 монографску студију,
1 научно-популарну књигу,
8 научних радова и
1 есеј-научну критику.

Уз учешће на 1 научном скупу и 1 округлом столу, имао је 2 менторства у оквиру другог циклуса студија и 9 менторстава за завршни рад на основном студију (први циклус). Доцент др Симановић је у овом стручној дјелатности изузетно активан као уредник, члан жирија и разних комисија које битно дефинишу нашу културно-научну сцену, а за педагошки рад је у студентским анкетама оцијењен као одличан (за свих пет година у овом звању **просјечна оцјена је 4,60**).

Разматрајући досадашњи рад доцента др Игора Симановића у научном, образовном и стручном погледу, према важећем „Правилнику о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци“, Комисија је утврдила да је кандидат остварио **укупно 151 бод** и то:

- за научну/умјетничку дјелатност	укупан број бодова: 48
- за образовну дјелатност	укупан број бодова: 33
- те за стручну дјелатност кандидата:	укупан број бодова: 70

Његова научна интересовања, на основу усвојених најсавременијих теоријских и компаратистичких методолошких кретања, једнако су усмјерена ка општим књижевним феноменима те савременим токовима у српској књижевности. Посебно то потврђује

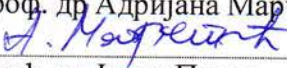

проширење његових теоријских и методолошких интересовања у овом изборном периоду која су зачета његовим магистарским радом и докторском дисертацијом. С друге стране, доцент др Симановић активно је укључен у савремени тренутак нашег књижевног живота што му омогућава шире могућности у како компаратистичким истраживањима тако и тумачењима општих токова српске књижевности.

По питању образовне и стручне дјелатности доцент др Симановић је стекао завидан углед како међу колегама тако и код студената. Уз активан допринос развоју унутар академске заједнице, годинама је укључен у културне токове како у Бањој Луци тако и на ширем простору Републике Српске.

Након увида у научну, образовну и стручну дјелатност доцента др Игора Симановића, Комисија утврђује да кандидат испуњава све неопходне услове те са задовољством предлаже Наставно-научном вијећу Филолошког факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да се доцент др Игор Симановић изабере у звање ванредног професора за ужу научну област **СРПСКА КЊИЖЕВНОСТ И КУЛТУРА С КОМПАРАТИСТИКОМ И ТЕОРИЈОМ КЊИЖЕВНОСТИ.**

У Бањој Луци, 27.07.2020. године

Потпис чланова комисије

1. Проф. др Младен Шукало

2. Проф. др Адријана Марчетић

3. Проф. др Јован Попов

IV. ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

(Образложење члан(ов)а Комисије о разлозима издвајања закључног мишљења.)

У Бањој Луци, дд.мм.20гг.године

Потпис чланова комисије са издвојеним
закључним мишљењем

1. _____
2. _____